

U našeho boku

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na dnešních bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 121, 1-3)

- 1 Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?
- 2 Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
- 3 Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání.

Píseň: EZ 715 - Modré nebe, slunce zář, Pánu patří díky

Modlitba

Věčný Bože, Ty, který jsi Pánem nad každým časem i prostorem, děkujeme Ti, že jsi nás dnes přivedl dohromady. Děkujeme, že smíme stát v této době, která nese jizvy minulosti, ale i přísliby budoucnosti. Prosíme Tě, otevři nyní naše nitro. Odstraň nánosy strachu, únavy a předsudků, které si neseme v srdcích. Kéž tento čas není jen náboženským rituálem, ale živým setkáním s Tebou i s naším bližním. Naplň tento dům svou slávou a učiň z nás nástroje svého pokoje. Amen.

I. Čtení (Dt 31, 1-8)

- 1 Mojžíš šel a vyhlásil celému Izraeli tato slova.
- 2 Řekl jim: „Je mi dnes sto dvacet let, nemohu již vycházet ani vcházet, a Hospodin mi řekl: ‚Nepřeješ tento Jordán.‘
- 3 Hospodin, tvůj Bůh, půjde před tebou, vyhladí před tebou ony pronárody a ty si je podrobíš. Jozue, ten půjde před tebou, jak mluvil Hospodin.
- 4 Hospodin s nimi naloží, jako naložil se Síchonem a Ógem, emorejskými králi, které vyhladil, a s jejich zemí.
- 5 Hospodin vám je vydá a naložíte s nimi zcela podle příkazu, který jsem vám dal.
- 6 Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě.“
- 7 Mojžíš zavolal Jozua a řekl mu v přítomnosti celého Izraele: „Buď rozhodný a udatný, neboť ty vejdeš s tímto lidem do země, kterou Hospodin přísahal dát jejich otcům. Ty jim ji předáš do dědictví.
- 8 Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.“

“Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZ 282 - Kéž bychom to uměli zpívat písňě chvály

Slůvko dětem (lekce 26 - Obrazy a slova proti beznaději)

Využijte téma krabičky poslední záchrany, jak je to navrženo v práci pro mladší školní děti — domluvte se však s učiteli nedělní školy. Využijte první odstavec a pak se ptejte, zda vědí, že v Bibli máme také takovou kápézetku. Odpověď nechte až do nedělní školy.

Píseň: Moje male světélko

Kázání (J 14, 26-28)

26 *Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*

27 *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!*

28 *Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já.*

Milé sestry a bratři, přátelé a hosté,

stojíme dnes uprostřed chrámového ticha, obklopeni zdmi, které po generace nasávaly modlitby lidí před námi. Přišli jsme sem každý s jiným příběhem, **vlastním příběhem**. Někdo přišel s lehkým srdcem, někdo s obavami o své blízké, někdo možná s pocitem prázdnoty, kterou se snaží něčím zaplnit. A právě do této naší rozmanité reality zaznívají slova, která Ježíš řekl svým učedníkům ve chvíli, kdy se jejich svět začal hroutit. Říká jim něco mnohem hlubšího, co je i pro nás hůře uchopitelného: „*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám.*“

První věc, o které Ježíš mluví, je zaslíbení Ducha svatého. Používá pro něj slovo **Parakletos**. V našich biblích se překládá jako **Přímluvce, Utěšitel nebo Pomocník**. Parakletos však může být i ten, kdo je „*přivolán k boku*“. Když se někdo ocitl u soudu a nevěděl, jak se hájit, když byl paralyzován strachem a chyběla mu slova, přišel jeho přítel – Parakletos. Sedl si vedle něj na lavici obžalovaných. Nemusel to být nutně právník. Byla to osoba, která tam byla jednoduše proto, aby ten člověk nebyl sám. Aby mu pošeptal: „*Dýchej, jsem tu s tebou.*“

Duch svatý, o kterém Ježíš mluví, není nějaká **abstraktní energie nebo teologický pojem**. Je to Boží přítomnost „*u našeho boku*“. Je to ten, kdo k nám přichází v noci, kdy nemůžeme spát, protože nás trápí svědomí nebo strach z budoucnosti. Je to ten, kdo nám připomíná Kristova slova právě ve chvíli, kdy máme pocit, že Bůh mlčí. Ježíš říká: „*Ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*“ Jak často v životě zapomínáme? Ne na klíče nebo termíny v kalendáři, ale na ty podstatné věci. Zapomínáme, že jsme milované Boží děti. Zapomínáme, že naše hodnota se neodvívá od našeho výkonu, od toho, kolik jsme vydělali nebo jak vypadáme. **Duch svatý je Boží pedagog**, který nám trpělivě, znovu a znovu, připomíná naši identitu. Je to Tlumočník, který překládá Boží lásku do jazyka naší každodenní únavy.

Na svých cestách dnešním světem narážíme na **dvou tvář klidu**. Ten první, pokoj světa, je jako hladina rybníka – krásný, dokud nefouká vítr. Je závislý na okolnostech: na zdraví, na stavu finančních prostředků, na tom, že nás nikdo nekritizuje. Je to pokoj, který pramení z vyřešených problémů. Je to pocit, když zaplatíme poslední splátku hypotéky. Když lékař řekne, že výsledky jsou v pořádku. Když se v rodině zrovna nikdo nehádá. Je to pokoj založený na okolnostech. A je to pokoj nesmírně křehký. Stačí jeden telefonát z nemocnice, jedna výpověď z práce, jedna neuvážená věta od partnera a tento „*pokoj světa*“ se roztrhne na tisíc kousků. Svět nám nabízí pokoj jako absenci konfliktů, jako klid na povrchu. Jakmile přijde bouře, tento pokoj se tříští.

Pak je tu ale pokoj Kristův. Ten není absencí konfliktů, ale **přítomností Naděje** uprostřed nich. Zatímco svět nám pokoj nabízí jako odměnu za vyřešené problémy, Kristus nám ho dává jako výzbroj, abychom těmi problémy dokázali projít. Všimněme si toho přivlastňovacího zájmena: **svůj pokoj**. On ho dává ve chvíli, kdy jde na smrt. Jeho pokoj není absence bouře, ale klid uprostřed bouře. Ježíšův pokoj je hluboká **vnitřní jistota**, že i když se všechno kolem mě chvěje, já jsem ukotven v něčem, co mě přesahuje. Je to vědomí, že Boží láska ke mně je větší než můj neúspěch. Že Boží milost je širší než moje vina.

A tak Ježíš k nám přichází a říká: „*Můj pokoj nezávisí na tom, jestli máš všechno pod kontrolou. Protože já mám pod kontrolou tebe.*“ To je osvobozující zpráva. Nemusíme se křečovitě držet svých jistot. Kristův pokoj nás učí uvolnit sevřené pěsti a přijímat život jako dar, ne jako boj o přežití.

Ano, máme tisíc důvodů se děsit. Máme strach, ale ten strach nemá být naším pánem. Kristův pokoj nám dává osvobození od strachu, dává nám svobodu milovat, i když mnoho riskujeme, že budeme zraněni. Ježíš říká: „*Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci.*“ To je tvrdá lekce lásky. Skutečná láska totiž nechce toho druhého vlastnit, nechce ho připoutat k sobě pro své vlastní pohodlí. Učedníci chtěli mít Ježíše pro sebe, jako pojistku, jako zázračného řešitele problémů. Ale Ježíš je učí, že jeho cesta k Otci je cestou k plnosti. A že skrze tuto cestu otevírá nebe i pro nás.

B+S. V našich životech také zažíváme mnoho odchodů. Loučíme se s etapami života, s lidmi, s jistotami. Často se na tyto odchody díváme jen jako na ztráty. Ale evangelium nás učí „**teologii odchodu**“. Je to odvaha odejít od falešných jistot světa, od hlučných ambicí a strachu o sebe sama. Tento ‚odchod‘ není útekem, ale cestou k opravdovému setkání. Každý konec v Božím plánu je přípravou pro něco nového, pro hlubší způsob přítomnosti. Když něco starého odchází, uvolňuje se prostor pro Ducha, který nás chce naučit novým věcem.

Sestry a bratři, co si dnes odnést z tohoto setkání do pondělního rána, do práce, do rodinných neshod?

Pokoj, který nám Ježíš dává, není určen jen pro tiché chvíle meditace. **Je to síla k akci.** Mít Kristův pokoj znamená, že nemusím mít v každé hádce poslední slovo. Protože moje hodnota nestojí na tom, že vyhraju spor. Mít Kristův pokoj znamená, že se můžu zastavit a pomoci druhému, i když spěchám. Protože vím, že můj čas je v Božích rukou. Mít Kristův pokoj znamená, že dokážu odpustit, i když mě ten druhý o odpuštění neprosí. Protože Kristus mi odpustil mnohem víc.

Duch svatý, náš Přímluvce, nás učí, jak být lidmi pokoje v neklidném světě. On nás učí, že pokoj nezačíná velkými politickými smlouvami, ale začíná v mém vlastním srdci, když se přestanu děsit a začnu důvěřovat.

A na závěr je tady pozvání k Večeři Páně. Tento stůl je hmatatelným vyjádřením toho, o čem jsme právě mluvili. Ježíš nám zde nedává jen slova, dává nám sebe samého. K tomuto stolu nezveme my, ale on. A zve nás právě s naším neklidem, s naším chvěním. Přijďte, pokud máte pocit, že váš pokoj je v troskách. Přijďte, pokud se cítíte sami. U tohoto stolu nám Duch svatý připomíná: „**Nejste v tom sami. Jsem tu u vašeho boku.**“ Amen.

Modlitba

Hospodine, náš Bože, přicházíme před Tebe s vděčností za slova naděje, která jsme právě slyšeli. Děkujeme Ti, že v našem chvění a nejistotách nejsme sami, ale že nám posíláš svého Ducha, našeho Přímluvce a Tlumochníka.

Píseň: EZ 169 - Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh

Večeře Páně

Vyznání vin

Pane Ježíši, přicházíme ke Tvému stolu. Vyznáváme, že jsme často hledali pokoj tam, kde ho nelze najít. Vyznáváme, že jsme se nechali ovládnout strachem a úzkostí. Litujeme chvíl, kdy jsme svým neklidem zraňovali druhé. Prosíme, očisti nás a naplň svým pokojem. (Tiché vyznání)

Odpouštíme těm, kdo se provinili proti nám, a prosíme o Tvé odpuštění.

Slovo milosti (Gal 6, 3-5)

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. *3 Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe.*

4 Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými.

5 Každý bude odpovídat sám za sebe.

B. Pozdrav pokoje: na znamení pokoje a odpuštění se navzájem mezi sebou pozdravte: „**Pokoj tobě.**“

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1Kor 11, 23-26)

*23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb,***

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

*25 Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“*

*26 Kdykoli tedy jíte tento **chléb a pijete tento kalich,** zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.*

Epikléze (modlitba)

Pane, připomínáme si Ježíšův život, jeho smrt i slavné vzkříšení. Očekáváme jeho příchod v moci. Prosíme Tě, kéž nás tento pokrm spojí v jedno tělo, v jedno společenství lásky, které překonává každý strach.

Pozvání

Ke stolu Kristovu jsou zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do blízkosti jeho lásky, odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Píseň během vysluhování – EZ 147 - Každý den Pán mi sílu dává; EZ 333 - Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic

- *Při podávání chleba: „Chléb života, darovaný pro tebe.“*

- *Při podávání kalicha: „Kalich spásy, vylitý pro tebe.“*

Propouštění (1P 2, 16-17)

16 Jste svobodni, ale ne jako ti, jimž svoboda slouží za plášť nepravosti, nýbrž jako služebníci Boží.

17 Ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte.

Děkovná modlitba

Děkujeme Ti, Pane, za tento pokrm. Posílil jsi nás na naší cestě. Dej, abychom z tohoto místa odcházeli s Tvým pokojem v srdci. Kéž jsme v našich domovech živým svědectvím o tom, že láska je silnější než rozdělení. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Píseň: EZ 578 – Studně nepřevážená všech božských milostí

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Hospodine, Pane, přicházíme k Tobě tam, kde se vítr neptá na národnost a kde mraky volně přecházejí z jedné země do druhé. Stojíme tu jako lidé, kteří v sobě nesou otisky starých map, jizev a nepochopení, ale také lidé, kteří žízní po opravdovosti.

- Prosíme o Tvého Ducha – Boží dech, který rozhání mlhu našich vlastních předsudků. On je náš vnitřní rádce, který nás neučí suché poučky, ale umění vnímat tlukot srdce druhého člověka. Kéž nám tento dech připomíná to podstatné: že pod různými jazyky tluče stejná touha po přijetí a smyslu.
- Děkujeme za Tvůj dar pokoje, který není jen výsledkem politických dohod nebo klidu zbraní. Tvůj pokoj je odvaha odložit brnění. Je to síla zůstat zranitelný, a přesto v bezpečí. Daruj nám ten druh vnitřní svobody, který se netřese strachem z neznámého. Ať naše sebevědomí nepramení z vymezení se vůči „těm druhým“, ale z vědomí, že jsme milováni Tebou.
- Uč nás umění odcházet i přicházet. Uč nás nelpět na starých křivdách jako na jediném majetku, který máme. Ty jsi odešel k Otci, abys mohl být nablízku každému z nás – bez ohledu na to, zda mluvíme česky nebo německy. Pomož nám proměnit hranici z „konce našeho světa“ v „práh našeho společného domu“.
- Odevzdáváme Ti tento kraj, tyto lidi, tuto zemi. Ať místo, které bylo kdysi symbolem rozdělení, dnes vydechuje naději. Ať naše setkání u jednoho stolu, u jedné písničky a u jednoho chleba není jen prázdným gestem, ale začátkem nové cesty. Protože Ty jsi větší než naše dějiny, větší než náš strach a větší než naše slova. Amen.

Všechny tyto prosby, i ty, které zůstávají skryté v hloubi našich srdcí, Ti odevzdáváme skrze Tvého milovaného Syna, Ježíše Krista.

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Posláni (1Tim 4, 16)

16 Dávej pozor na své jednání i na své učení. Buď v tom vytrvalý. Tak posloužíš ke spasení nejen sobě, ale i svým posluchačům.

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 423 – Svou sílu nám dáváš jak vinný kmen